

РЕШЕНИЕ

№ 4891

гр. София, 16.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13
състав**, в публично заседание на 25.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3631** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 129, ал.7 от ДОПК.

Образувано е по жалба вх. № 94-00-76 от 28.03.2013 година, по описа на ДОДОП на НАП-С. подадена от С. Д. С., ЕГН: [ЕГН] с адрес [населено място], жк М. 1а, [жилищен адрес], срещу Акт за прихващане или възстановяване (А.) № 1201084/26.04.2012 г., издаден от С. А. – инспектор по приходите в Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция за приходите (НАП) – С. град, потвърден с Решение № 2273/21.09.2012 г. на директора на Дирекция Обжалване и управление на изпълнението (О.) – [населено място] на НАП.

Жалбоподателят оспорва акта за прихващане или възстановяване, с който му е отказано възстановяване на сумата от 210 лева, представляващи внесени здравно осигурителни вноски. Изразено е искане за отмяна на А. и произнасяне с указания за възстановяване на претендираната сума, ведно с лихви, считано от 29.11.2010 год.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован не се явява, като поддържа жалбата си в молба становище депозирано преди с.з..

Ответникът – директора на Дирекция ОДОП – С.-НАП, редовно уведомен, чрез юрисконсулт К. моли съда да отхвърли жалбата по съображения, изложени в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител в производството.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. ГРАД, след като обсъди доводите на страните и

прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Във връзка с подадено Заявление вх. № 1594-18-211/02.04.2011 г. по регистъра на ТД на НАП С. и на основание Резолюция № 1201084 от 03.04.2011 г., издадена от А. М. П., на длъжност началник сектор УК, е извършена проверка по прихващане или възстановяване.

В отговор на връчено на лицето Искане за представяте на документи и писмени обяснения изх.№ 1594-18-77/05.04.2012 г., изисканите документи не са представени в указания срок.

При проверката е установено, че лицето е заплатило на 13.09.2011 г. здравноосигурителни вноски в размер на 168,00 лв., отнасящи се за периодите от 01.12.2010 г. до 30.09.2011 г. по параграф 560405, на основание чл. 40, ал. 5, т. 1 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/. Лицето е извършило плащане на 20.02.2012 г. отново по параграф 560405. По същия параграф са внесени здравноосигурителни вноски в размер на 210,00 лв. с платежно нареждане от 29.11.2010 г. Проверяващият орган е установил, че С. Д. С. е самоосигуряващо се лице, считано от 01.01.1996 г. Посочил е, че лицето не е подавало декларация обр. 7, на основание чл. 40, ал. 5, т. 1 от ЗЗО.Правилният код на параграфа по който е следвало да се плащат здравно осигурителните вноски бил 560402-съответстващ на плащане на здравно осигурителни вноски от самоосигуряващо се лице.Тъй като вноските били платени на 29,11,2010год,а в последствие се наложило жалбоподателя повторно да ги заплати в същия размер,възстановяване е отказано поради причината,че същите не са недължимо платени,а също и че към април 2012год жалбоподателят има задължения към ТД на НАП-М.,удостоверени със служебна бележка от публичен изпълнител К. Т..

В акта е отразено, че поради неуточнения статут на лицето внесените здравноосигурителни вноски не могат да се определят като недължимо внесени.

В резултат от проверката е издаден А. № 120108/26.04.2012 г., по описа на ТД на НАП – С. град,връчен на проверяваното лице на 12,07,2012. С жалба вх. № 1594-18-139/25.07.2012г. на ТД на НАП – С. А. е бил оспорен по административен ред пред директора на Дирекция О. – С., при ЦУ на НАП.

Във връзка с жалбата е постановено Решение № 2273/21.09.2012 г., с което А. е потвърден изцяло. Решението на директора на Дирекция О. – С. е постановено в рамките на срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК и от компетентен орган. Решаващият административен орган е обосновал извод за законосъобразност на оспорения акт като е посочил,че извършил служебна проверка, при която се установило, че на 09.09.2012 г. е извършена актуализация и промяна в здравноосигурителния статус на лицето и същото е с непрекъснати здравноосигурителни права. В резултат на извършен анализ на данъчно-осигурителната сметка на лицето се установи, че задълженията за здравноосигурителни вноски за периодите от 01.01.2009 г. до 30.06.2012 г. са платени изцяло на дати 27.11.2010 г., 13.09.2011 г., 20.02.2012 г. и 29.08.2012 г. Следователно не е налице недължимо внесена здравноосигурителна вноска в претендирания от жалбоподателя размер.

Решение № 2273/21.09.2012 г. на директора на Дирекция О. – С. е връчено на жалбоподателя по реда на чл.32 от ДОПК на 31,10,2012год.Причина за връчването му по този ред била оформената обратна разписка с бар код № 1100015818912/стр.52/,връчена на лице с име Т. на дата 26,10,2012год. Същата не

удостоверява редовно връчване на съобщението, поради липсата на качество на лицето получател. Доколкото на С. въобще не е връчено редовно уведомление за изготвеното решение, то и срокът за оспорването на А. пред съда не е започвал да тече за него. Ето защо и не е нужно да се разглежда искането за възстановяване на срока за оспорване. Жалбата срещу потвърдения с решението А. № 1201084/26.04.2012 г. е подадена чрез административния орган на 28.03.2013 г., в рамките на законоустановения в чл. 156, ал.1 от ДОПК 14-дневен срок и от лице, което притежава процесуална легитимация, като адресат на акта, с който се засягат права. Предвид изложеното, жалбата е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният А. № 1201084/26.04.2012 г. е издаден от компетентен орган, видно от резолюция за извършване на проверка № 1201084/03.04.2012 г и служебно известната на съда заповед № РД-01-131/22.03.2007 г. на директора на ТД на НАП – С. град. Спазена е предвидената в закона писмена форма.

Не спори между страните, че жалбоподателят е заплатил на 13.09.2011 г. здравноосигурителни вноски в размер на 168,00 лв., отнасящи се за периодите от 01.12.2010 г. до 30.09.2011 г. по параграф 560405, на основание чл. 40, ал. 5, т. 1 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/. Същият е извършил плащане на 20.02.2012 г. отново по параграф 560405. По същия параграф са внесени здравноосигурителни вноски в размер на 210,00 лв. с платежно нареждане от 29.11.2010 г. Установено е, че С. Д. С. е самоосигуряващо се лице, считано от 01.01.1996 г., но не е подавал декларация обр. 7, на основание чл. 40, ал. 5, т. 1 от ЗЗО. Правилният код на параграфа по който е следвало да се плащат здравно осигурителните вноски бил 560402-съответстващ на плащане на здравно осигурителни вноски от самоосигуряващо се лице. Посоченото несъответствие е могло да бъде отстранено чрез подаването на декларация обр.7 на осн. Чл.40 ал.1 т.5 от ЗЗО, но органите по приходите не са открили жалбоподателя, който да подаде подобен вид декларация. На два пъти /29.09,2011 и 03.02,2012/ съответно Директора на офис М. в ТД на НАП-С. и зам-изпълнителния директор на НАП са уведомявали жалбоподателя да отстрани възникналото несъответствие, с оглед гарантиране на неговите здравно осигурителни права. По преписката не е налична подобен вид декларация, но от служебната констатация на Директора на Дирекция О. –С. в решението си № 2273/21.09,2012 год, че служебната проверка е констатирила, че считано от 09.09,2012 год е извършена актуализация и промяна в здравноосигурителния статус на лицето и същото е с непрекъснати здравноосигурителни права, т.е на 09.09,2012 жалбоподателят или упълномощено от него лице е подало този образец декларация, която да съответства на социалния му статус на самоосигуряващо се лице от 1996 год. В този ред на мисли действително вноската от 210 лв направена през 2010 год не представлява недължимо платена сума и не подлежи на възстановяване, тъй като със задна дата органите по приходите са зачели същата и нейното значение в здравно осигурителните права на жалбоподателя. Ако жалбоподателят действително повторно през 2012 год е платил още веднъж подобна сума, макар доказателства за това към жалбата и в преписката да не са налични, то същият не е направил искане за възстановяването ѝ, поради което и същото не следва да се обсъжда понастоящем. Ако бъде направено подобно искане, то и тогава органите по приходите ще преценяват дали плащането ѝ е дължимо или не.

По тези съображения, съдът намира, че жалбата срещу акта за прихващане и възстановяване следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед заявеното искане и на основание чл.161 от ДОПК, ,съдът намира,че жалбоподателят ще следва да заплати на ответния административен орган сумата от 150 лв-юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд - София

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на С. Д. С.,ЕГН: [ЕГН] с адрес [населено място], жк М. 1а,[жилищен адрес] , срещу Акт за прихващане или възстановяване (А.) № 1201084/26.04.2012 г., издаден от С. А. – инспектор по приходите в Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция за приходите (НАП) – С. град, потвърден с Решение № 2273/21.09.2012 г. на директора на Дирекция Обжалване и управление на изпълнението (О.) – [населено място] на НАП..

ОСЪЖДА С. Д. С.,ЕГН: [ЕГН] с адрес [населено място], жк М. 1а,[жилищен адрес] да заплати на Дирекция Обжалване и данъчно осигурителна практика – [населено място], при ЦУ на НАП сумата от 150 лв-разноски в производството.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б., в 14 дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: